

In de schoenen van..... Nathalie Cosentino

Wie past deze schoen?

Ik ben Nathalie Cosentino, bijna 39 jaar en ik woon in Eindhoven. Hier ben ik geboren en getogen. Ik werk nu 4,5 jaar bij Farent en ook bijna 1,5 jaar bij PowerUp073. Ik heb een dubbele functie. Enerzijds werk ik bij Farent, waar ik schoolmaatschappelijk werk doe. Bij PowerUp073 doe ik het jongerenwerk op het voortgezet onderwijs. Dat bestaat onder andere uit verschillende projecten over formeel en informeel leren.



Wat zei je vroeger dat je later wilde worden?

Nadat ik vroeger bij het Dolfinarium ben geweest, wilde ik dolfjinentrainster worden. Daar heb ik speciaal mijn school op uitgekozen, waar ze het vak dierverzorging gaven. Gaandeweg mijn schoolcarrière kwam ik erachter dat dat allemaal vrijwilligerswerk is, waar je weinig kanten mee op kan. Toen was mijn motivatie weg en vond ik andere dingen leuk. Daarna wilde ik nog bij de politie werken of het leger in. Het leger leek me namelijk stoer, maar het gedril was niks voor mij. Om bij de politie toegelaten te worden moest ik nog bepaalde vakken halen. Ik ben er toen bij gaan werken en had het zo naar mijn zin dat ik daarin ben blijven hangen.

Hoe verliep jouw loopbaan?

Ik heb na mijn middelbare schooltijd altijd veel baantjes en bijbaantjes gehad. Van catering tot pakketjes bezorgen en werken in een ijssalon, echt van alles. Tot ik tweeëntwintig jaar was. Toen heb ik een wereldreis gemaakt. Toen ik daarvan terugkwam wilde ik graag gaan werken bij een reisbureau. Hier is uiteindelijk niets van gekomen, omdat ik daar de diploma's niet voor had. Tijdens een administratief baantje werd ik geïnspireerd door het programma Van Etter Tot Engel, van Keith Bakker. Ik weet dat hij nu in opspraak is en niet bepaald een goed voorbeeld is omdat hij in de gevangenis zit. Toch leek het me door zijn programma fantastisch om dat soort werk te gaan doen, ondanks dat ik vroeger nooit had gedacht in de hulpverlening terecht te komen, omdat ik dacht dat het niets voor mij was. Na het programma gezien te hebben, ben ik gaan uitzoeken hoe ik dat kon bereiken en heb ik eerst de opleiding Sociaal Cultureel Werk gedaan en vervolgens de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening. Dat zorgde voor de ideale combinatie waarmee ik later alle kanten op zou kunnen in mijn ogen.

Tijdens mijn studies had ik baantjes in een logeerkamer voor kinderen met Autisme, ADHD en gedragsproblemen en in een orthopedagogisch behandelinternaat voor kinderen met een licht verstandelijke beperking, gedragsproblemen en psychiatrische problematiek. Na mijn afstuderen kwam ik bij Yes We Can Clinics terecht, wat een kliniek is voor jongeren met verslavingsproblemen, psychische problemen en gedragsproblematiek. De werkwijze daar leek op het programma Van Etter Tot Engel. De kliniek zat toen nog in de Ardennen. Dat betekende dat ik doordeweeks daar aan het werk was en woonde en alleen in het weekend thuis kon zijn. In het weekend moest ik bijkomen van een intensieve week, waardoor de balans tussen werk en privé ver te zoeken was. Wel was het een mooie ervaring! Na hier bijna twee jaar gewerkt te hebben, heb ik de overstap gemaakt naar TBS-kliniek De Rooyse Wissel.

Hier werkte ik als sociotherapeut. De autoritaire gevangenisstructuur beviel me niet zo goed, omdat ik echt iemand ben die het gesprek aangaat. Zo kwam ik terecht bij Farent.

Zou je jezelf omschrijven als een ondernemend type?

Ja, ik ben zeker een ondernemend type. Zo heb ik lang gespaard om op wereldreis te kunnen gaan, die ik op mijn 22e ben gaan maken. Ik vertrok naar Thailand, Australië en Nieuw-Zeeland, waarna ik via Hong Kong, China, Laos en Thailand weer terug naar Nederland kwam. Ik had in dat jaar zoveel mooie dingen gezien, dat ik weer behoefte had aan sleur. Na drie maanden Nederland was dit toch weer genoeg sleur voor mij..... Daarom heb ik toen een buitenlandse stage gedaan tijdens mijn opleiding. Ik ben naar Guatemala gegaan, ondanks het feit dat ik geen woord Spaans kon spreken, wat ik inmiddels ook daar heb mogen leren.

Ik ben altijd op zoek naar vernieuwing in mijn werk, wat waarschijnlijk de reden is dat ik zoveel verschillende dingen heb gedaan. Verder onderneem ik privé ook veel dingen, zoals het volgen van een cursus windsurfen. Eerst werkte ik bij Farent 32 uur in de week als schoolmaatschappelijk werker. Hiernaast hield ik me bezig met allerlei randzaken, zoals projecten, groepswork en het oprichten van clubjes. Bij PowerUp073 kreeg ik de kans dit als hoofdtaak te doen, waarna de keuze snel was gemaakt. Daarom werk ik nu 24 uur per week bij PowerUp073 en 8 uur in de week bij Farent. In de tussentijd heb ik ook de opleiding tot speltherapeut afgerond. Nu doe ik alleen nog maar dingen die ik heel erg leuk vind. Toch blijf ik altijd zoeken naar nieuwe dingen, dus je weet het maar nooit.

Als je een dier zou zijn, welk dier zou je dan willen zijn?

Als ik moet kiezen welk dier ik ben, is dat een kameleon. Deze kan zich namelijk heel makkelijk aanpassen en zich goed voegen in nieuwe situaties. Maar als ik kijk naar het dier dat ik graag zou willen zijn, dan is dat een vogel. Ik wil me namelijk zo vrij voelen als een vogel om goed te kunnen functioneren. Daarom ben ik een fantasiedier, een kameleon met vleugels.



1

Wat zou je later willen worden?

Op dit moment kan ik echt niet zeggen wat ik later zou willen worden. Ik kan een plan hebben en toch iets anders doen. Ik kan wel vooruit kijken en denken, maar niet zeggen wat ik over bijvoorbeeld tien jaar aan het doen ben. Ik heb wel veel plannen waar ik heel enthousiast over ben en waar ik veel ideeën bij bedenkt, maar die kunnen ook zo weer wegwaaien. Eén van de dingen die me leuk lijken, is de ene helft van het jaar in een zonnig oord werken en de andere helft hier. Ook lijkt het me leuk om een koffietentje te hebben, waarbij ik mensen kan begeleiden die verder van de arbeidsmarkt afstaan. Hier zou bijvoorbeeld een moestuin bij kunnen zitten en hier zouden we onze eigen cakejes kunnen bakken. Wat ik niet wil is voor mezelf werken, want dat lijkt me teveel gedoe met het regelen van de inkomsten en de onzekerheid die erbij komt kijken. Ik heb dus veel plannen, maar ze zijn niet concreet genoeg om er iets mee te doen.

En kun je tot slot nog wat vertellen over de projecten waar nu je mee bezig bent?

Bij PowerUp073 ben ik sinds 2019 werkzaam als jongerenwerker voortgezet onderwijs. Ik ben projectleider van Respect Me, Don't SeXt Me. Dit is een themadag die gegeven wordt op (tot nu toe) vier vo-scholen. Hier komen de leuke en gevaarlijke kanten van social media onder ander aan bod. Er worden dan allerlei workshops gegeven aan tweedejaars leerlingen over seksuele weerbaarheid en veiligheid. Bijvoorbeeld Gevaarlijke liefde, seksuele voorlichting, maar ook de strafrechtelijke kant van sexting.

Op de **Bossche Vakschool** ben ik betrokken bij het opzetten van het project **Leren Leren maar dan anders**. Dit gaat onder andere over vaardigheden die je nodig hebt in het leven en in de maatschappij, die je niet uit boeken leert, om je positie in de maatschappij te versterken. We hebben er een soort jaarprogramma van gemaakt met een zeer divers aanbod. Je kunt denken aan financiële schulden, sport (project Movember), genderdiversiteit en veiligheid. Dit laatste gaat onder andere over je als leerling veilig voelen in de klas, maar ook verkeersveiligheid of je veilig voelen op straat. We willen er naartoe werken dat leerlingen zich kunnen aanmelden om er uiteindelijk een aantekening voor te krijgen, omdat ze zich breed hebben georiënteerd op maatschappelijk thema's en laten zien hoe ze zich hebben ontwikkeld naast het cognitieve programma op school.



Hieruit is ook de leerlingenraad ontstaan waar we mee samenwerken en die meedenkt en werkt aan deze thema's. Tevens doen de leerlingen in de leerlingenraad ook weer vaardigheden op die goed bruikbaar zijn in een volgende stap in hun schoolloopbaan en latere carrière.

Op dezelfde school coördineer ik de pilot **Schooljongerenwerk**, waarbij jongerenwerkers vier dagen in de week aanwezig zijn op school en zo de combinatie kunnen maken naar de wijk en vooral de leefwerelden van de jongeren kunnen verbinden. Door wijk, school, jongeren en ouders met elkaar te verbinden is het makkelijker dingen die in de wijk gebeuren of op school aan te pakken en jongeren te motiveren en steunen hun diploma te behalen en hun talenten te ontwikkelen.

Ook ben ik betrokken bij het **stedelijk jeugdnetwerk**, een netwerk waar alle schoolmaatschappelijk werkers in zitten, de jeugdartsen, de leerplichtambtenaar, iemand van de **GGD**, en **PowerUp073**. Naast het bespreken van beleidszaken komen ook actuele thema's aan bod. Mijn inschatting is dat de jeugd het in deze corona tijd wel extra zwaar heeft sociaal emotioneel. Toch zie ik op dit moment nog geen toename van het aantal aanmeldingen of aanvragen. De jeugd heeft de weg naar hulpverlening nog niet goed gevonden heb ik het idee. Waar dat precies aan ligt weet ik niet, maar ik verwacht wel een toename.

Ook ben ik betrokken bij de organisatie van de **Bossche Talent School**. Dit doe ik samen met Femke Gijsbers en de leergemeenschap Intercultureel Talent van Avans. Dit is het project waar ik het meest trots op ben, samen met Respect Me, Don't SeXt Me.

Het nieuwste project waar ik mee bezig ben is **DropZone**. Dit is een project dat pas een dag open is voor jongeren en het lijkt op een soort kindertelefoon, maar dan live. Jongeren kunnen met hun vragen en problemen bij vrijwilligers terecht. Ze kunnen dan gewoon binnen lopen voor een gesprek of een luisterend oor. De locatie is: Jongeren Centrum Zuid-Oost, op de Gestelseweg 2c. Op maandag van 15.30 tot 18.30 uur.

Deze kameleon is nog lang niet uitgevlogen!

Interview door Jan Raemaekers en Camille Smits, februari 2021

